

මේ වහල් වෙළඳාම හවත්වනු!

I වෙනි පිටුවෙන්

අහක බලන් සිටින ආණ්ඩු

මැදපෙරදිග රටවලට ශ්‍රී ලංකාවෙන් යන ගෘහ සේවිකාවන්ට අත්වන බේදනකම ඉරණම ගැන දැන් වසර ගණනාවක් තිස්සේ විවිධ කොරකුරු මාධ්‍යය මගින් හෙළිකර ඇතත් ඒ දුක්බදායක තත්වයන් සොයාබලන්නට හෝ ඊට පිළියම් යොදන්නට 1977 දී මේ මැදපෙරදිග ගමන් ඇරඹූ ජේ. ආර්. රජයේ සිට අද ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින රජය දක්වා මෙතෙක් ආ ගිය කිසිදු රජයක් පියවර නොගැනීම හෙළා දැකිය යුතු කරුණකි. තිරිසන් සතුන්ටවත් නොසලකන අන්දමේ අන්ත නීති විදියට අප රටේ කාන්තාවන්ට සලකාදී, අහවර කරදී ඒ කාන්තාවන්ට උපයා ගෙනෙන විදේශ විනිමය මත යැපෙන පාලකයින් ඒ කිසිවක් නැසු කන් ඇතිව සිටීම තරම් ගුණමකු නිහිත කමක් තවත් ඇතැයි සිතිය නොහැකිය. මේ මැද පෙරදිගට සේවක සේවිකාවන් යවන කොළඹ විදේශ රැකියා හා පුවර්ධන අමාත්‍යාංශය මේ පිළිබඳ විමසීම් කරන මාධ්‍යවේදීන්ට කියන්නේ මෙසේ ය.

“ අපේ රටට විශාල විදේශ විනිමයක් ගේන්නේ ඒ මිනිස්සු... ඒ නිසා ඒ මිනිස්සු එහේදි මුණ දෙන සුළු සුළු ප්‍රශ්න අදින්න එපා...” යනුවෙනි.

අපේ කාන්තාවන්ගේ මුහුණ හා ශරීරයේ බොහෝ තැන් රත්වූ යකඩ වලින් පුළුස්සති. මුහුණ ඉදිමෙන තෙක් පහර දෙති. ගෙදර භාමිප්‍රතා ද ඔහුගේ තරුණ පුතුන්ද ගෘහ සේවිකාව දුෂණය කරති. ශරීරය පුරා යකඩ ඇණ විසි කිරී ගණනක් ගසති. කොළඹට මේවා සුළු දේවල් ය.

ගෘහ සේවිකාවකගේ හත්වය

අපේ රටේ පවා අද දවසේ නිවසක මෙහෙකාර දැරියකට සලකන අන්දම සිතන කල මැද පෙරදිගට යන අසරණ කාන්තාවන්ට ඒවායේ කෙසේ සලකනු ඇත්දැයි අපට සිතාගත හැකිය. මෙම සේවිකාවන්ට නිශ්චය වශයෙන් නියම කරන ලද කාර්යයක් නැත. ඒ විශාල නිවෙස් හැම තැනම පිරිසිදු කිරීම, ඉවීම පිහීම, රෙදි සේදීම, දරුවන් බලාගැනීම ආදී නැතක් කටයුතු පාන්දර හයට අවදි වූ වේලාවේ සිට රැ නමය දහය දක්වා එක දිගට ගෘහමූලිකයා කියන අන්දමට නොපිරි හෙළා කල යුතු වෙයි. ගෙදර රාමදාන් ආදී උත්සව පවතින කාලයේ වැඩකටයුතු කිව නොහැකි තරම් බහුල වෙයි. එසේම ඒ සියල්ල ඔවුන් පනවන ඉක්මනින්ම කළ යුතුය. ප්‍රමාද වන්නට බැරිය. උණක් හෙමිබිරිසාවක් හැදුණු විට වුවද පැන්තකට වි සිටීමක් නැත. හරියට උදේ හයට ගෘහමූලිකාව සේවිකාව නිදාගන්නා කාමරයේ දොර ලහට වික් නැගීමට පත්.... නැගීමට පත්.... යයි අරාබි බසින් කියමින් දොරට පයින් ගසයි. මදක් වත් පමා නොවී එම ඇනවුමට ඇය වහා එළියට ආයුතු වෙයි. මේ කිසිවකදී නෝනා හා එකට එක කීමක් හෝ නුරුස්නා මුහුණක් හෝ පෙන් නුවොත් එතැන් සිට වැඩවරදී. පහරදීම්, පිළිස්සීම්, ඇණගැසීම් එතැන් සිට ය.

අප රටේ ගෙදරක නෝනා කෙනෙකුට මෙහෙකාරියකට තරමක් අනුකම්පාවෙන් සලකන්නට සිතක් ඇතිවෙන්නට පුළුවන් වූනම්, මේ මැද පෙරදිග අරාබි ගෙවල් වලින් එවැනිනක් කිසිසේත් බලාපොරොත්තු විය හැකි නොවේ. සැබැවින්ම මේ රැකියාවලදී සැබැවින්ම මේ ක්‍රියාත්මක වන්නේ පුරාණ යේ යුරෝපයේත් අරාබියේත් තිබූ වහල් මෙහෙවර නොවේද?

ඒජන්සිකාරයෝ

ගෘහසේවිකාවන්ට ඇති ඉල්ලුම දහස් ගණනින් වැඩිවෙමින් ඒ හා සමාන ප්‍රමාණයක් මැදපෙරදිග රැකියා ලබාදෙන ඒජන්සිදු වැඩිවිය. මේ ඒජන්සිකාරයෝ වැඩිදෙනා අමු තක්කඩියෝ වෙති. අරාබියේ නියතවශයින් කියන පහසුකම් හා උපයන්ට ලැබෙන සිනාම් සිනාර් මුදල් සම්භාරය ගැන පිටරට වල් ගැන කිසිත් නොදන්නා, එහෙත් පිටරට යාමට ආසාව ඇති අභි-සක කාන්තාවන් ගේ ඔව්වලට සුන්දර බලාපොරොත්තු ඇතුල් කරන්නේ මේ ඒජන්සි තක්කඩියන්ය. කාන්තා වන් විදින දුක හෝ වැනසෙන ආත්ම ගරුත්වය ගැන හෝ ඒජන්සිකාරයින්ගේ තම දොයිතුඩක තැකීමක් නැත.

ලංකාව ඇතුළු ආසියානු රටවල් කීපයක් ම ඒජන්සි කාරයින්ද සමග එකතු වී, සිය දේශයන්හි වැසියන්ගේ ශ්‍රමය සුරාකන්නට ඔවුන් අරාබිකරයට විකුණා මුදල් ඉපයීමෙන් මේ කරන්නේ තනිකරම වහල් වෙළඳාමක් නොවේ ද ?

වහල් වෙළඳාමේ ආරම්භය

1970 දී තෙල් නිෂ්පාදනය කරන මැදපෙරදිග රටවල් එකතුව පිහිටවූ ඔපෙක් (OPEC - Organisation of Petroleum Exporting Countries) සංවිධානයේ ආරම්භයත් සමග පැට්‍රල් ඩොලර් අරාබි රටවලට ගලා එන්නට පටන්ගත්තේය. මෙය නිසා ඩුබායි, අබුඩාබි, දෝහා, කටාර් ආදී නගරවල මහා පරිමාණ සංවර්ධනය කිරීම ආරම්භ වූණි. ඒ කටයුතු සඳහා වඩුවන්, මේසන්වරුන්, වැල්සිංකරුවන්, අත්වැඩ කාරයින් ආදී පිරිස් අවශ්‍යවිය. මේ අනුව ප්‍රථමයෙන් පිරිමි මැද පෙරදිගට යෑම ආරම්භ වූණි. 1970 - 1980 අතර කාලයේ අරාබිගේ ජීවන තත්වය උසස්වීමත් සමග අරාබි ගැණු නෝනා ලාගේ තත්වය ගත්ත. උන්ට ගෙදර දොර වැඩට සේවිකාවන් අවශ්‍යවිය. නැනීලා, ආයලා, කුසස් අම්මලා, අතු පතු ගාන්නන් ආදී ගෘහ සේවිකාවන්ගේ අවශ්‍යතාව මතු වී ඔවුන් ගෙන්වීම ඇරඹුණේ එතැන් සිටය. පැට්‍රල් ඩොලර් නිසා අරාබිකාරයින්ගේ ඔලුව ඉදිමුණු අතර, උන් සිය සේවක සේවිකාවන්ට වහලුන් ලෙස සලකන්නට වූහ.

ගොදුරුවන කාන්තාවෝ මරණයට කැපවී සිටින රිසානා නර්කි නරුණිය

මැදපෙරදිගට ගොස් දුක් කරදර හා අහවර වලට මුහුණ පාන බහුතරය ගමේ තරුණියන්ය. වැඩිහිටි කාන්තා වන්ය. ඒ බොහෝ දෙනා විවාහක අයයි. කාලාන්තරයක් තිස්සේ ගම්බද අධ්‍යාපනය නොසලකා හැර තිබෙන අපේ රටේ වැඩිදුර ඉගෙන නොගත් ගම්බද කාන්තාවන්ගේ අනාගතය සුබ-දායක නොවේ. ඔවුන්ට රැකියා වශයෙන් තෝරාගන්නට ලැබෙන්නේ ලොකු ගෙයක මෙහෙකාරකම හෝ ඇඟලුම් කම්හලක ඇදුම් මසන කාර්යයයි. මැද පෙරදිගට යාමට මං විවරව ඇති බැවින් ඒ වැඩිදෙනෙකු එහි යන්නේ කිසිවක් උපයා ගෙදරට අවශ්‍ය ටෙලිවිෂන් යන්ත්‍රයක් හා නවීන පන්තයේ උපකරණ මිලදී ගැනීමේ ආසාවෙනි. ගේ දොර හොදට තනාගැනීමේ අදහසිනි.

ඇති යම් ඉඩම් කැල්ලක් විකුණා හෝ උගසට තබා ඒ මුදල් ඒජන්සි කාර යාට ගොවා ඔව්හු පිටරට යති. ඒ උපයන මුදල්වලින් කරන්නේ අර ගණය හෝ පොලී ගෙවීමය. සමහර කාන්තාවන්ට ආපසු එන්නට ලැබෙන්නේ සිරුරේ පිළිස්සුම් තුවාල ලප කැලැල් හා පමණක් නොව පොරොන්දු පඩි ද නැතිව ය. ඒ රටවල සිටින ඒජන්සිකාරයන්ගේ හෝ අපේ තානාපති කාර්යාලවලට ඒ දුක් කීමෙන් හෝ වැඩක් නැත. ආපසු ලංකාවට ආ විට පොලී හා උගස් ගෙවාගන්නට විදියක් නැත. ඊළගට සිදුවන්නේ කබලෙන් ලිපට වැටීමකි.

මැද පෙරදිග රැකියාවන්ට ඔහේ යනවා විනා ඒ කරන්නට යන රැකියාව පිළිබඳ කිසිදු අවබෝධයක් ඔවුන්ට නැත. දරුවන් බලාගන්නට හෝ ගිලනුන්ට සාක්ෂා කරන්නට හෝ සිදුවන කාන්තාවකට ඒ පිළිබඳ කිසිදු පුහුණුවක් නැත. ඒ නිසාම ඔවුන් අතින් අත්වැරදි සිදුවේ. අරාබියේ දැන් මරණ දඬුවමට මුහුණ පා සිටින රිසානා නර්කි නමින් තරුණිය අතින් එවැනි අත්වැරද්දක් සිදුවන්නට ඇති බොහෝ දෙනාගේ මතයයි. මේවාට වගකිවයුත්තේ කිසිදු පෙර පුහුණුවක් නැති ගම්බද තරුණ කාන්තාවන් ඒ රටවලට යවන ඒජන්සිකාරයෝ සහ මුලින් කී අමාත්‍යාංශයන් මැති ඇමතිවරුද වෙති. මේ කිසිවකදී කාන්තාවන්ගේ සහයට රජය නොඑයි. විදේශ රැකියා පුවර්ධන හා සුබසාධන අමාත්‍යාංශය තැනක් වෙන්ව තිබුණත් ඔවුන් බලන හෝ තකන සුබසාධනයක් නැත. “අප රටට බිලියන ප්‍රමාණයෙන් විනිමය උපයා දෙන මේ විරෝදාර කාන්තා වන් ” යයි නිකම් පුවිටන් පටිමක් වචනවලින් ගොසා මාසයකට දහස්-වාරයක් මැති ඇමතිවරුන් වේදිකා රැස්වීම් ආදියෙහි දී කියතත් ඒවා හිස් වචන පමණකි. කොයි ක්‍රමයකින් හෝ කාන්තාවන් මුදල් රටට ගේනවානම් ඒ ඇත. අවශ්‍ය එපමණය. ඔවුන්ගේ තැකීම ද එපමණය.

මේ කාර්යයන් භාර ඇමතිවරයාද එම අමාත්‍යාංශයේ සේවය කරන නිලධාරීන්ද මේ සිදුවන අතර තැබීම යන්ට සැහෙන ප්‍රමාණයකට වගකිව යුත්තේ වෙති. ඔවුන් හරිහැටි සොයා බලා නියම ආකාරයට මේ රැකියා සැපයීම ඔවුන් ගේ බැලීම යටතේ ක්‍රියාවට නැගුවේ නම් මේ විපත් වළක්වාගන්නට තිබුණි. ඔවුන් සැබැවින්ම ලැජ්ජා විය යුතුය. ඔව්හු දැන් ගොඵවන් බිහිරන් සේ සිටිති.

පිටරට යාමෙන් වැනසුණු ශ්‍රී ලාංකික පවුල් ජීවිත

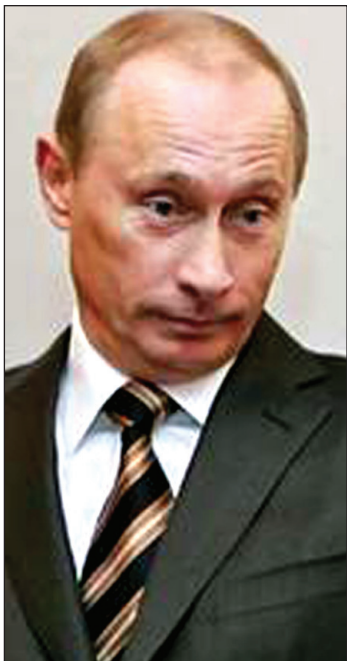
මැදපෙරදිග රටවලට ගොස් සිටින කාන්තාවන් බොහෝ දෙනා විවාහක අය වෙති. සමහරු විවාහ ගිවිසගත් සැනින් පැමිණි මංගලයේ කටයුතු කරන අදහසින් පිටරට ගමනට පිවිසෙති. මේ සියල්ලන්ම සැබැවින්ම නොදන්න මුහුණ යන්නට සමානය. ඔවුන්ගේ එකම අරමුණ මුදල් හම්බ කරගෙන හැකි ඉක්මනින් නැවත ගෙදර පැමිණීමයි. සිය දරුවන්ගේ හා පවුලේ දියුණුවයි. එහෙත් සියල්ල සිදු වන්නේ ඒ සිතූ ආකාරයෙන් ම ද?

ඇය හම්බකර මුදල් ගෙදර සැමියාට එවයි. සැමියා ඒ මුදල් මත් පැනට, සුදුවට වෙලඹාවන්ට යොදවයි. රැකියාවද නැතිකර ගනී. කමක් නැත. බිරිද දිගටම මුදල් එවයි. දරුවෝද මවගේ මුදල් ලැබීම නිසා සෙල් ලක්කාර ජීවිතයට පෙළඹෙති. පියාගේ ඔවුන් ගැන තැකීමක් නැත. බලාකියා ගන්නට, අවවාද කරන්නට මව ගෙදර නැති නිසා දරුවෝ පාසැල් ගමනද කඩාකපල් කරගනිති. දියණියෝ බෝයි ප්‍රෙන්ඩ්ස්ලා හා ඇසුරට වැටී ගැබ්ගනිති. ජීවිත තන්තන්තාර කරගනිති.

මැදපෙරදිග ගිය හැම කාන්තා වකගේම පවුලකට මේ ආකාරයෙන් සිදු නොවේ. එහෙත් බොහෝ පවුල් වැටී ඇති තත්වය මෙයයි. මව පිළිස්සුම්, කැලැල්, කැපුම් සහිතව ආපසු එන්නට පුළුවන. එවිට ඇය දකින්නේ තමා පමණක් නොව ගෙදරද, දරු පවුලද විනාස වී ඇති බව ය.

ශ්‍රී ලංකාවට ආදර්ශයක් වන පුටින් සහ රුසියාවේ නව පිබිදීම

1989 - 90 කාලයේදී එවකට ලෝක බලවතෙකු ලෙස ඇමරිකාව සමග කරට කර සිටි සෝවියට් දේශය ඉතා කෙටි කාලයක දී බිඳ වැටීම නිසා එහි කේන්ද්‍රය සේම ප්‍රධානම රටවු රුසියාවද අසරණ තත්වයකට වැටිණ. දැනට විසි වසරකට පෙරාතුව සිදු වූ මේ වැටීම රුසියානු ජනතාවට ආර්ථික හා සාමාජීය වශයෙන් තදින් බලපෑ අතර විටෙක අරාජික තත්වයකට පවා පත් විය.

Russian Prime Minister Vladimir Putin

මෙයට හේතු සාධක රාශියකි. ප්‍රධාන වශයෙන් ආර්ථික හා දේශපාලන නායකත්වයේ දුර්වලතා බලපෑ බව කිව හැකි ය. නමුත් ඒ අංශ දෙකෙන්ම 1999 - 2009 පසුගිය දස වසර තුළ සිදුවූ වර්ධනයන් නිසා රුසියාවේ දැන් නව පිබිදීමක් ඇති බව පැහැදිලිය. එම වැටීමට සහ යළි පිබිදීමට හේතුවූ කරුණු විමසා බැලීම මේ ලිපියේ අරමුණයි.

රුසියානු ආර්ථිකය සහ තෙල් බලය

යුරෝපයෙන් නැගණහිර දිසාවට, ආසියා මහාද්වීපය මධ්‍යයේ පිහිටා ඇති විශාලම භූමි ප්‍රමාණයකින් යුක්ත වූ රට රුසියාවයි. සයිබීරියාව වැනි ශීත කාන්තාර වලින් යුතු මේ ප්‍රදේශවල භූ ගර්භයේ ස්වාභාවික තෙල් සහ ගෑස් ආකාර මහා පරිමාණයෙන් පවතී. මෙයට දකුණෙන් පිහිටි කසකස්ථාන් (Kaza khasthan), උස්බෙකිස්ථාන් (Uzbekhistan), ටර්කමේස්ථාන් (Turkmeristan) ආදී රටවල් රාශියකද මේ තෙල් ඉල්ලම් ඇත. මේ රටවල් සියල්ලම එදා සෝවියට් සමූහාණ්ඩුවට අයත්වූ අතර එය බිඳවැටුණු පසුද රුසියා සමූහාණ්ඩුවට (Russian Federation) තවමත් සම්බන්ධව පවතින රටවල් වෙති.

Putin with his wife Lyudimila

දෙවන ලෝක යුද්ධයෙන් පසු 1990 දක්වා අර්ධ ශතවර්ෂයක් පමණ මෙම ප්‍රදේශවල මෙම ඉන්ධන තෙල් සහ ගෑස් ඉල්ලම් කැණීම තරමකට දියුණු කර ගත් නා ලදී. විමසා බලන විට සෝවියට් දේශයේ ආර්ථික සහ දේශ පාලන ශක්තිය සමග මේ තෙල් ශක්තියද පැවතුණ බව පෙනේ.

හේතුව සහ අහේතුව

මේ අනුව ලෝක තෙල් මිල වැඩිවීම සමග රුසියාවේ ආර්ථික ශක්තියද දියුණු වෙයි. 1970

දියුණුවට තෙල් මිල වැඩිවීම හේතුව බවට පත්වෙනවා සේම එය වැටීම රුසියාවේ අහේතුවටද හේතු වූ ප්‍රධානතම කාරණය වෙයි. මෙසේ 1980 අග වන විට සෝවියට් දේශයේ තෙල් ආදායම් වැටීම සමග නාගරික ජනතාවට එදා-නෙදා අවශ්‍යතාවන් පවා සැපයීමට නොහැකිවිණ. ඒ ප්‍රදේශවල ජනයා කැරලිගැසීමට හා පාලන තන්ත්‍රයට එරෙහිව නැගී සිටීමට සිදුවූයේද මේ පසුබිම තුළය. මේ අර්බුදකාරී තත්වයන් වෙතස් වන්නට පටන්ගත්තේ 1990